

NAŠ GLAS

**Glasilno Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev
za Slovenijo v Ljubljani.**

Cena posamezne številke 2 K 50 vln.

„NAS GLAS“ izide vsak četrtek.

Celoletna naročnina K 100.—

Polletna naročnina K 50.—

Četletna naročnina K 25.—

Za inozemstvo je dodati poštnino. Oglasi
po ceniku.

Uredništvo: Ljubljana, Rimska cesta številka 20/II. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamka. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je pošiljati samo uredništvu v Ljubljani.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/I. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

R. (Celje):

Misli.

Sem konceptni politični uradnik ne višjega »rangá«, kar naj služi za uvod. Ker nas ta ali oni sotrpini dan na dan poziva na sodelovanje v našem glasilu in na kritiko, sem si dovolil napisati sledeča premišljevanja:

Premišljeval sem namreč o stanovanjski bedi, o diferenciranju želodcev, čevljev in oblek, o sodnijskih dokladah, o izenačenju učiteljskih in profesorskih plač, o potrebi tudi izvenuradnega uživanja in zabavanja nameščencev, o hitrem in počasnem avanziranju i. dr.; z eno besedo, o vsem razmišljam, kar se je v našem glasilu že več ali manj obravnavalo.

Demokrat sem skozi in skozi in vendar mislim, da je podana potreba diferencirati nameščence v marsikaterem oziru.

Ker se je o tem že dosti pisalo in ker nisem večak za želodčne zadeve, puščam vprašanje želodcev na stran. — Razliko med nameščenci pa sem uzrl takoj ob svojem vstopu v pritličje uradnega poslopja ob medsebojni izmenjavi dobrega jutra z uradnim slugo. On salutira, jaz se odkrijem. Ne glede na to, da je že vsled načina pozdravljanja procent obrabe njegove uradne čepice manjši kot procent obrabe mojega klobuka, je uradni sluga sicer po dolgem moledovanju in čakanju vendar prišel do svoje uradne obleke, ki mu je država po obstoječih predpisih dolguje.

Najina plača ozir. prejemki pa so skoraj enaki vzlic temu, da imava enako število družinskih članov.

Ko sem si pri reševanju nekega akta izposodil od kolega neki zakonik, sem prišel na misel, da si bo treba omisliti ta in še kak drug novejši zakonik ali priročnik; ta misel je rodila misel, da uradni sluga ali kaka druga pisarniška moč gotovo ne čuti enake potrebe.

Ta misel je bila potencirano potrjena ob prejemu poslednjega izvoda »Slovenskega pravnika«, ki ni posebno poceni na prodaj.

Pri kosilu sem razvil ravnokar prišlo številko dnevnika, ki si ga iz previdnosti dajem pošiljati na dom. Previdnost obstoji namreč v tem, da me ne bi prejem časnika v pisarni niti za trenutek odvrnil od sladkih uradnih misli; druga je previdnost, da kot politični uradnik ta trenutek javnosti zamolčim naslov svojega dnevnika. Ob razvijanju lista sem si namreč mislil, da naš uradni sluga ali dostavljalec gotovone čutita potrebe naročati si časnike; in res nista naročena. Na

ugovor »spiritusa contradicendi« v meni, da mi sicer koncedira nabavo zakonikov in strokovnih listov recimo na rovaš države, kateri služim, a da je dnevnik moja čisto privatna stvar, sem se globoko zamislil in učeno odgovoril: »Kot inteligent smatram čitanje časnikov za življensko potrebo in ker je država tu, da skrbi za moje življenske potrebščine, mi ne sme zanikati pravice do dnevnika«.

Nasprotnik v meni je umolknil in to mi je dalo poguma. Povod za sledečo skoraj nedemokratsko misel mi je dala pa moja žena z desertom po kosilu v obliki čevljarjevega računa za par — da ne bo večnega tarnanja med nameščenci, rečem — novih čevljev. In takoj se mi je porodila misel, da sem sebi, družbi in državi dolžan nositi takozvane več ali manj promenade čevlje, stanu primerno obleko, ovratnik i. dr., včasih tudi »salon« in cilindar, medtem ko ni vsak nameščenec dolžan gledati na to stanovsko dolžnost in konvencionalnost, ker navadno lahko hodi v nepromenadnih čevljih in v splošnem ne tako škricovski oblečen. Da preprečim event. ugovor nasprotnika v meni, sem takoj dostavil: »Rad bi videl, kako bi me pogledal gospod deželni predsednik, poverjenik ali celo dvorni svetnik — poslednji bi mi namreč kot dober spoznavalec razmer (marsikdo bo čital »sotrpini«) očetovsko žalostno povedal, da se da kaka malenkostna pomanjkljivost — zadnje mode tudi kje za trenutek izposoditi — če bi se prikazal n. pr. z okovanimi čevlji pred njegovim predpostavljanim obličjem«.

Bila je slovesna maša. Moja žena se je ni hotela vdeležiti, ker se in puncto toaleta ne more postaviti v isto vrsto s soprogami gg. sodnih svetnikov, sodnikov in avskultantov. »Ta ima nov kostim, ona dobro predelano zimsko suknjo in tretja ne ravno nemoderen klobuk; jaz pa se nočem blamirati; saj vidiš, da nimam česa nase deti itd.« je rezonirala. Ni sicer gola moja žena, a vendar je bil to povod, da sem se poglobil v sledeče skoraj nekolegijalne in vsekakor deloma nehvaležne misli. Meditiral sem:

Saj res, tudi jaz sem opazil, da si drugi gg. semtertja po trudapolnejšem delu kot je moje privoščijo par klobasic z dvema, tremi četrtinkami starine ali novega medtem, ko si ti, v kolikor sploh prideš v družbo izvršujoč svoje izvenuradne dolžnosti, naročiš navadno košček kruha in »masele« piva s pripombo: sicer ne pijem, a v družbi moram vsaj markirati; brez koščka kruha ne bi spravil namreč niti kapljice po grlu. — Gospodje sicer vedo, da nisem v uradu protialkoholni referent, a obzirno molčijo. — Opazil sem nadalje, da mi gospodje včasih ponujajo

lastne tabatijere z boljšim tobakom in z obzirnejšim povabilom: »Izvolite mojega, je bolj svež!« Ko sem tako premišljal prišel do zaključka, da sem se ravno tako šolal kot drugi, da imam iste izpite, da imam vsaj toliko dela in odgovornosti ter da sem deležen večjega odija in nevarnosti kot drugi, me nekaj prekine v naštevanju svojih vrlin in slišim iz notranjosti osorno in zaničljivo:

»Bedak, saj ti nikdo ne odreka vsega tega; le nekateri gospodje v društvu konceptnih uradnikov politične uprave za Slovenijo so baje zagovarjali edino primerno stališče, da se ne spodobi, da bi politični uradniki prejeli kake doklade...« In nato seveda nisem več razmišljal o tem...

Ko sem po novem letu prejel račun g. uradnega zdravnika, ki opravlja pri moji družini službo »hišnega zdravnika«, sem mu bil iz srca hvaležen za milostno nizke postavke. Psov. krav. jahalnih konjev in ekvipaže nimam — vozim se namreč vedno v enem uradnih avtomobilov, ki jih imamo pri politiki vedno in toliko na razpolago, jahati ne znam itd. — za to mi ni dana možnost izkazovati javno svojo hvaležnost sicer zelo čislavemu g. živinozdravniku. Ker že dolgo časa ne zidam več v oblakih, odpade tudi javna zahvala g. inženirju, ki bi mi bil v slučaju potrebe gotovo šel na roko z raznimi nasveti ali celo načrti. Ta moja hvaležnost do g. zdravnika se je pa čez par dni spremenila v nehvaležnost, a za to v zavist, ki ni nič manj lepa čednost. Zgodilo se je takole:

V pogovoru o novih križih, ki nas tarejo v obliki dohodnine, invalidnine, odtegnitve za nabavljalne zadrage itd., reče nekdo:

»Radoveden sem, koliko plača Vaš uradni zdravnik; za 3 mesečno poseganje družine tovarnarja in veleposestnika-veničnika — X. Y. je baje zaračunal in prejel svotico 60.000 kron...«

In porodila se je v meni zavist. Iz zgoraj povdarjane hvaležnosti se mi je menda pero uprlo ter ni hotelo napisati grdih misli, ki so sledile.

Najbrž pa si niti ne želite, gospod urednik, da bi razvijal svoje nadaljne misli...

B (Maribor):

Preustroj v v. š. s.

pozdravljamo kot skrajno potreben. Posebno simpatično je imenovanje simpatične osebe za predsednika v. š. s., dr. Bevka, ki se je kot naš dosedanj zastopnik v v. š. s. brezuspešno boril proti korpuciji in pristranosti, površnosti in malo-

marnosti, ki je vladala do razpusta v tej korporaciji. Uverjeni smo, da bo vplivno mesto, ki ga zavzame, porabil i naprej v prid in razvitek šolstva, v prid in dobrobit naše mladine in svojih tovarišev profesorjev.

Iz v. š. s. naj pa tudi na vedno izgine tesnosrčno pedantstvo, ki je do zdaj ozlovoljalo naše kroge. Razmere so dostikrat močnejše ko paragrafi, ki jih je rodila predvojna doba. Ali ni bolje, da si profesor s poštenim, svoji izobrazbi primernim delom po strani zasluži to, česar mu država ne da oziroma dati ne more, ko pa da dela v sili dolgove ali hodi sam in njegova družina okoli v ponošenih, oguljenih in zakrpanih cunjah v pomilovanje bolje preskrbljenih znancev in v posmeh svojim učencem?

V v. š. s. naj ne najde več prostora nekolegialna ošabnost in brezsrčna prezirnost, ki nam je do sedaj grenila že itak nelahko službo. Posebno kričeč slučaj te vrste je sledeči, ki ga pripovedujem, kakor sem ga izvedel iz ust prizadete osebe.

Še aktivni, skoraj sedemdesetletni tovariš prosil z ozirom na svojo starost in rahlo zdravje nadzornika — s katerim sta svoj čas nad en decenij služila skupaj na istem zavodu — da ga malo razbremenijo. Z besedami: »Mislil, da smo imeli že zadosti potrpljenja z vami!« mu predstojnik odbije prošnjo. Povdarjam, da je omenjeni g. tovariš vedno vestno izvrševal svoje stanovske dolžnosti, kolikor ga ni ravno ovirala bolezen, ter je tistikrat prvič prosil razbremenitve na migljaj svojega ravnatelja. V ostalem brez komentarja!

Anton Česnik (Ljubljana):

Domovinstvo in državljanstvo finančne kontrole.

V finančni kontroli služi precejšnje število tovarišev, ki danes še niso naši državljani in marsikdo se tega niti ne zaveda. To bi utegnilo imeti zanje kaj neljubne posledice. V slučaju, da si pravočasno ne pridobijo državljanstva, bi v smislu člena 36 Uredbe o organizaciji finančne kontrole izgubili službo.

Kdo vse mora optirati za naše državljanstvo, določa uredba, ki je bila priobčena v Uradnem listu z dne 21. decembra 1920 št. 147. Ta uredba razlikuje:

1. osebe, ki so pridobile domovinstvo (domovinsko pravico) v kaki občini na ozemlju naše kraljevine še pred 1. januarjem 1910 in so ga ohranili nepretrgoma do 16. julija 1920;

2. osebe, ki so si tako domovinstvo pridobile šele po 1. januarju 1910 in

3. osebe, ki domovinstva v naši državi sploh nimajo.

Iz vsega tega je razvidno, kako velikega pomena je, da vsakdo ve, ali že ima domovinsko pravico na ozemlju naše države, kje jo je imel dne 1. januarja 1910 oziroma ali jo je obdržal nepretrgoma do 16. julija 1920. Koristno bo torej, ako si ogledamo predvsem, kaj določajo glede domovinstva v Sloveniji še sedaj veljavni avstrijski predpisi.

I. Domovinstvo.

Domovinstvo se pridobi: 1. z rojstvom, 2. s sprejemom v občinsko zvezo, 3. z nastopom javne službe in 4. (ženske) z omožitvijo.

Z rojstvom pridobijo domovinstvo:

a) zakonski otroci v oni občini, kjer ga je imel oče tedaj, ko so bili rojeni, oziroma če je že pred njih rojstvom umrl, tam, kjer ga je imel ob svoji smrti;

b) nezakonski otroci tam, kjer ga je imela mati ob njih rojstvu.

Smrt očeta ali matere nima nobenega vpliva na domovinstvo otrok. Zakonski otroci obdrže torej isto domovinstvo, ki ga je imel oče in nezakonski isto, ki ga je imela mati, dokler si ne pridobe morda domovinstva v drugi občini vsled nastopa javne službe, vsled sprejema v občinsko zvezo ali vsled omožitve.

Vsled nastopa javne službe pridobijo definitivni uslužbenci finančne kontrole domovinstvo v oni občini, v kateri je sedež oddelka (urada), pri katerem so trajno (torej ne le kot substituti) zaposleni. Provizorično nameščeni uslužbenci finančne kontrole obdrže nasprotno do dneva, ko so trajno nameščeni, domovinstvo v oni občini, v kateri so ga imeli pred vstopom v službo.

Domovinstvo se vsled vpokojitve ali odpusta iz službe ne spremeni; pač pa se spremeni vsled trajnega premeščanja na drugo službeno mesto z onim dnem, ko dotičnik novo službeno mesto nastopi.

Pridobitev domovinstva vsled sprejema v občinsko zvezo je vezana na odobritev dotične občine, v kateri nase domovinstvo pridobi. Občina je sicer v gotovih slučajih (radi 10 letnega neprekinjenega bivanja v eni in isti občini) prisiljena, da sprejem odobri, vključ temu pa s samim 10 letnim neprekinjenim bivanjem v isti občini še ni pridobljeno domovinstvo te občine, temveč šele s formalnim sklepom občine odnosno političnega oblastva.

Z omožitvijo pridobi žena domovinstvo v oni občini, kjer jo ima njen mož. Dokler obstoja zakon, ne more žena na noben način pridobiti samostojnega domovinstva, temveč je v tem oziru popolnoma odvisna od moža, zato tudi pri vseh izpremembah domovinstva sledi žena možu. Njegovo domovinstvo obdrži ona tudi v slučaju, da postane vdova ali da se zakon loči, tako dolgo, dokler si ne pridobi novega domovinstva.

Pri izpremembah domovinstva staršev sledijo zakonski otroci očetu, nezakonski pa materi, ako še niso polnoletni (21 let star ali za polnoletne proglašeni). Polnoletni otroci obdrže ono domovinstvo, ki so ga imeli takrat, ko so dosegli polnoletnost.

Nezakonski otroci, ki niso legitimirani, obdrže v slučaju, da si pridobi njih mati vsled omožitve drugo domovinstvo, ne glede na njih starost ono domovinsko pravico, ki jo je imela mati pred svojo omožitvijo. Legitimirani otroci, ki ob legitimiranju še niso polnoletni, pridobe domovinstvo v oni občini, kjer ga ima oče ob času legitimiranja.

(Konec prih.)

E. L. (Mežica):

Mežica, svinec, carina i. dr.

»Kje pa je Mežica?« je nedavno vprašal visok ljubljanski gospod, ko se je prišla stranka pritožiti, da se nič zanjo ne stori. Pa mi povejmo!

Mežica z dolino enakega imena je oni del bivše Koroške, ki nam jo je antanta že izprva prisodila brez vsakega plebiscita. Dandanes pa pošiljajo Nemci preko meje listke z napisom: Missthal, verzage nicht! ker se naša vlada zanjo ne briga in grozi nevarnost, da se uniči vsa industrija bogate doline.

V Mežiški dolini imamo namreč premog, jeklarno, tovarno za papir in v prvi vrsti največje svinčenike v Evropi, za katere pa v Ljubljani in Beogradu še danes ne vedo. Svinec je važna kovina ne samo za krogle, temveč tudi za drugo industrijo; ker je pri nas malo industrije, gre ves svinec proti severu, v Avstrijo in Nemčijo, odkoder prihaja obilo naročil.

Naročila pa se ne morejo izvesti, ker je carina tako draga, da je nemogoče spraviti blago preko meje.

To carino so zopet postavili veleučeni ljudje, ki imajo v glavi cele butare paragrafov in političnih spletk, o rudarstvu, industriji in nacionalni ekonomiji pa nimajo pojma. Tukajšnje prebivalstvo pa ne sodi Jugoslavije po pameti naših politikov, temveč po zadovoljnosti svojih želodcev; ker grozi nevarnost, da industrija vsahne, grozi tudi nesreča, da bo stotine ljudi brez kruha. To je za tukajšnje prebivalstvo važnejši faktor, kakor so ljubljanske poverjeniške krize, beogradske parlamentarne spletke in kar je še enakih in podobnih dobrot naših prebrisanih politikov.

Sekvester svinčenika v Mežici je poslal že davno obširno poročilo na vsa ministrstva z zahtevo, da treba carno odpraviti za stvari, ki jih mi prodajamo v inozemstvo. Odgovora še danes nima; ima vremena! V Mežici pa čaka stoindvajset vagonov svinca na kupca!

Tukajšnji Nemci imajo pri takih razmerah lahko stališče blatiti našo državo. Končno pa vendar ne moremo zameriti ne ljubljanskim, ne beogradskim gospodom, ako se za take priproste stvari, kakor so železo, svinec ali premog malo brigajo, ker so med našimi zastopniki ponajveč samo teologi, pedagogi in juristi, torej ljudje »učenega« govornišva, ne pa gospodarskega dela. Kako je nedavno nekdo označil te razmere? Rekel je: pri nas imamo trojno inteligenco: ena se prepira z Bogom, druga z ljudmi in tretja s slovensko slovnico, edino za življenje in želodec se nihče ne briga.

Missthal, verzage nicht!

JOŽEF ZAZULA (Prevalje):

Država po svetovni vojni.

(Dalje.)

VI.

Rak-rana avstrijske uprave so bile neprimerno po velikosti urejene kronovine. Velika Češka je imela en deželni zbor, Galicija in Tirolska sta imeli nekako separatistično stališče, mala Kranjska pa je imela en deželni zbor, še manjša Primorska pa kar tri. Da je bil med temi deželnimi zbori velik razloček, je ob sebi umevno. Bogata Češka je vsled svoje edinstvenosti mogla zase veliko storiti, enako Tirolska in Galicija; mala Kranjska se pa z imenovanimi tremi ni mogla meriti in to temmanj, ker so bile alpske kronovine več ali manj finančno pasivne. Celo Tirolska se je dvignila le po tujskem prometu, industrija in poljedelstvo v njej niste cveteli; še manj ste mogli cveteti v tej meri, kakor v Galiciji ali Češki. Docela nemogoče je bilo to na Primorskem, kjer so kar trije deželni odborčki predstavljali boljše vrste občinsko upravo, kajti o pravi deželni upravi ni bilo govora. Razdeljena je bila dežela radi narodnostnih razmer, da je temložje gospodarsko slabela in tembolj narodno se razdvajala; prepri so bili na dnevnem redu, dela ni bilo nikjer.

Take razmere bi nastale pri nas, ako bi Jugoslavijo razdelili plemenih; mesto da čimpreje zabrišemo staroavstrijski razdvajalni trik, ga hočejo nekateri iz politične sentimentalnosti negovati, da bo ložje zabrisati resno gospodarsko delo in da se bode bolj širilo nasprotje v malenkostnih prepirčkih za slovenske in srbo-hrvatske tiskovine, poštne pečate, za slovenski in srbo-hrvatski pouk, uradni jezik in podobne postranske malenkosti.

Češka in Galicija, tudi Tirolska so imele dalekosežne gospodarske načrte: ako ni hotela prevzeti država, prevzela je dežela ceste, lokalne železnice, regulacijo voda, medtem ko smo pri nas zidali z besedami in podirali z jezikom, stvarnega, razun nekaj cest in šol, ki so deželi in občinam naprtile ogromne dolžade, nismo dosegli ničesar in pri najboljši volji nismo mogli, ker so bile Kranjska, Primorska, Koroška, Dalmačija in deloma Stajerska premajhne za velikopotezno gospodarsko politiko. Železnica Gorica-Ajdovščina se je ustavila pred nosom vipavskega trga in se ni mogla potegniti do Postojne, ker so bili ti kraji na Kranjskem. Ceste po Dolenjskem proti Hrvatski so bile speljane na pol poti, ako sosedu ni hotela druge polovice dokončati. Celo posamezni cestni okraji so delali polovično delo. Smeli so graditi le do meje, kakor na pr. v Rovtahnad Logatcem, ali pri znani železnici Logatec-Godovič, ki je kot tehnična mizerija in gospodarski nestvor v posmeh nam in v škodo prebivalstva ostala nedokončana. Zanj se je pač zanimala država, niso se pa zanj mogli brigati dežela, okraj ali občine, ker ni bilo denarja.

(Dalje prih.)

Vestnik.

Žalostno dejstvo je, da niti dobra tretjina naših naročnikov še ni poravnala naročnine za tekoče četrtletje; najmanj četrtina pa je z naročnino v zamudi celo za več mesecev lanskega leta. Zadnjim smo priložili danes položnice, na katere smo jim napisali svoto, ki je v zastanku za lansko leto, kakor tudi naročnino za tekoče četrtletje. Prosimo jih ponovno, da nam označene svote nemudoma nakažejo. Vemo, da v naših žalostnih gmotnih razmerah nikomur ni lahko utrpeli večje svote, zato prosimo, da nam vsak nakaže takoj vsaj zaostanek za pretečeno leto, naročnino za tekoče četrtletje pa pozneje, toda čimprej! Tovariše, ki za lansko leto sicer z naročnino niso v zamudi, niso je pa še obnovili za letos, prosimo, da store to takoj. Vse one, ki lista ne namestijo v bodoče podpirati z naročnino, pozivamo, da nam ga vrnejo z opazko, da ga ne naroče več. Na vsak način pa je njih kolegijalna dolžnost, da poravnajo tudi v tem slučaju naročnino za čas, v katerem so list prejeli. To se nam zdi povsem naravno, tovariško, pošteno. Žal, dogaja se navadno ravno nasprotno. Mesece in mesece določiljamo list v dobri veri, da nam se naročnina poravna naknadno, potem pa ga dobimo nekoč nazaj z opazko »se ne sprejme« in — mirna Bona! Menim, da za takole opazko ni treba večmesečnega premišljevanja, marveč se lahko napiše na prvo številko, katere se ne misli plačati! Tako se nam ne dela vsaj škode in dela. Niso naši škodljivci oni brezbrizni tovariši, ki ne smatrajo za potrebno, podpirati gmotno in z dopisi edino glasilo, ki ga danes še imamo, marveč oni »se ne sprejme - naročniki.« Tem lahko opravičeno očitamo, da nam vedé in hoté gmotno škodujejo, dočim od brezbriznežev tega ne moremo trditi. Imamo lepo število prav točnih in za list vztrajno delujočih tovarišev naročnikov, na prvem mestu tovarišev finančne kontrole, a uspehe teh uničujejo neplačujoči naročniki. Če bi vsi naročniki zanesljivo in točno vršili svojo dolžnost napram listu, bi se za njegov obstanek ne bali. Tako pa je pri obstoječi draginji tiska njegov obstanek resno ogrožen, če se razmere korenito ne spremenijo. Tiskarna zahteva za

vsak izvod plačilo takoj ne glede na to, če nam ga naročniki plačajo ali ne. Naročamo lista le toliko, kolikor ga neobhodno potrebujemo. Zato je dolžnost vsakega, ki list prejema, da ga tudi plača. le na ta način nam bo mogoče list vzdržati, z dobro voljo samo pa tiska ne moremo plačevati. Naša »Osrednja zveza« je na stališču, da se mora »Naš Glas« vzdržati za vsako ceno. Prav! A nekdo mora to ceno tudi plačati! V »Osrednji zvezi« smo vsi. Torej je nas vseh prokleta dolžnost, da list podpiramo gmotno in z dopisi. Prazno je govoričenje, zakaj je list tak in ne tak, zakaj piše tako in ne tako, ne pa povedati, kak naj bo in kaj naj piše, to se pravi delati proti listu. Vsak tak modrijan naj seže po peresu in piše! List rabi gradiva, zabavljanje prav lahko pogreša. Tovariši! Da vzdržimo in okrepimo »Naš Glas«, je torej nujna potreba, da ga naroči prav vsak. Agitirajte zanj od moža do moža, nabirajte prispevke za tiskovni sklad, inserate in pridno dopisujte. S tem koristite listu, splošnosti in sebi.

Uprava.

Popust na železnicah. Središnji odbor SJN v Zagrebu je ponovil prošnjo na ministrski svet, da se jav. nameščencem podeli na železnicah zopet one ugodnosti, ki so jih imeli pred vojno.

Vendar enkrat nekaj imenovanj v sodnopisarniški službi, Društvo sodnopisarniških uradnikov je lahko ponosno na doseženi uspeh. Sicer bo marsikdo razočaran, ker ne bo svojega imena našel v Uradnem listu, med tem ko bere katero ime že tretjič, odkar obstoja ta list. Ali žalostiti se radi tega nihče ne sme, ker enkrat bo gotovo tudi on imenovan in sicer, če že ne za svetnika ali ravnatelja, gotovo še za kaj višjega. Uradni list pozna le taka imenovanja. Sicer pa naj gg. uradniki z dežele pošljejo višjim oblastim svoje slike, ker jih za vožnjo po železnici itak več ne rabijo, da se jih ne bo vedno prezrlo.

Iv. Z. v V.

Op. ured. Dopise glede društev objavljamo le, če nam jih pošlje odbor. Ako napravimo kdaj izjemo, pazimo, da odbora ne žalimo in zato besedilo omilimo. Napadati odbore je silno lahko, toda v odboru delati, noče skoraj nihče. Gosp. Iv. Z. naj to upošteva, če hoče. Mi moramo!

Društvo sodnih poduradnikov in slug razglaša: Z naredbo z dne 10. 5. 1920 št. 209 Uradnega lista se je povišala pristojbina za vsako izven urada izvršeno sodniško dostavitev v civilno-pravnih zadevah na 1 K in z naredbo z dne 22. 12. 1920 št. 492 Uradnega lista pa za 100% t. j. na 2 K. Ker vsem strankam ni znano povišanje te pristojbine, se res nekatere stranke začudijo, kadar morajo plačati za vsako dostavitev po 2 K in za dostavitve iz tujih držav še poštnino za vrnitev vročilnice. Da pa ne bodo stranke, ki morajo plačati sodnijskim dostavljalcem to pristojbino, napačnega mišljenja, se obveščajo, da ta plačana pristojbina ne pripada dostavljalcu, nego on mora te iztirjane zneske izročiti na koncu vsakega meseca vodji denarne knjige. Glasom naredbe z dne 31. 12. 1913 št. 27145/13 bivšega avstrijskega justičnega ministrstva in predsedništva višjega sodišča v Gradcu z dne 2. 3. 1914, pristoji dostavljalcu vsak mesec neka pristojbina za izvršeno dostavljanje, ki je pa ne izplačujejo vsa okrajna sodišča. Zato se naproša predsedništvo višjega deželnega sodišča v Ljubljani, da v tej zadevi ukrene potrebne korake, da bo pri vseh okrajnih sodiščih enakost, ter da se ta pristojbina poviša tudi v korist dostavljalcem. — M. Kopušar, t. č. tajnik, S. Gregorič, predsednik.

Iz užitninskih krogov se nam poroča: V »Našem Glasu« št. 5 v dopisu s Sodražice trdi dopisnik, da so se dnevnic nekaterim uslužbencem priznale s 1. X. 1920. in da se je nekaterim delila dvojna mera. Informirali smo se in dognali, da je to resnično. Nadzorništvo je res blagovolilo podeliti dnevnic, pa le nekaterim. Kako strankarsko se postopa z uslužbenci, kaže sledeči slučaj: Uslužbenec z ženo in 2ma otrokoma, ki služi 12 let, je v V. plač. stopnji; po predpisu mu pristojna K 1515.55, mesečno sprejema pa K 2495.— in osebno letno doklado K 500.—, kar znaša skupno K 2536.66; poleg tega je hišni posestnik in njegova soproga v pokoju. Drugi slučaj: Uslužbenec z ženo in 2ma otrokoma, ki služi nad 30 let, v VIII. (najvišji) plač. stopnji, ima mesečno K 1548.05; tedaj ima prvi, ki služi 12 let, mesečno K 1011.11 več, kakor drugi, nad 30 let službujoči. Dokazila so na razpolago! Kakor se pristransko dele dnevnic in draginjske doklade, tako se tudi pristransko kvalificira uslužbenec. Opozorjamo na to Delegacijo ministrstva financ, da se zavzame za nas, ter, da napravi v tej zadevi red. Pravica naj bo za vse enaka!

Društvo nižjih državnih uslužbencev za Slovenijo v Ljubljani je imelo dne 13. februarja t. l. v mestni posvetovalnici svoj redni letni občni zbor. Zbora se je vdeležilo skoraj vse mestno članstvo, a tudi z dežele je dospelo precejšnje število članov. Predsednik Zorko otvori točno ob 15. uri zborovanje, pozdravi člane, pove, da so tekom leta umrli 3 člani (Ivan Gorec, Peter Sterban in nadpaznik Šviga v Celju) in poda obširno poročilo o splošnem poslovanju društva za minulo poslovno leto. Tajnik Hibšer poroča, da je imelo društvo tri sestanke in izvanreden občni zbor radi določitve poviška članarine, odbor pa 10 odborovih sej. Odbor je izvršil pismeno in z deputacijami veliko društvenega dela, ker so se člani z raznimi prošnjami vse leto obračali na odbor. V večini primerov smo imeli uspeh, tako da se lahko reče, da je storil odbor svojo dolžnost v polni meri. Vse, kar se je na sestankih predlagalo in pri odborovih sejah sklenilo, se je tudi izvršilo. Blagajnik Schweiger poroča, da je imelo društvo v letu 1920 dohodkov 13.087 K, stroškov pa 6.786 K, torej ostane prebitka iz l. 1920. 6.301 K. Pri čokovnem uradu in pri denarnih zavodih ima društvo naloženih z ostalim 7.373 K. Preglednik računov Milavec izjavi, da je našel knjige in račune v najboljšem redu, nakar se da blagajniku absolutorij. Pri volitvi so bili izvoljeni naslednji funkcionarji: predsednik Karel Zorko, namestnik Miha Kosmač, tajnik Ivan Hibšer, namestnik Jože Miklavčič, blagajnik Ignacij Pečjak, namestnik Anton Čuden, odborniki pa: Ivan Papež, Anton Dolenc, Fran Serše in Anton Jeltnikar, namestnika pa: Fran Gabršek in Franc Kunc. Pri peti točki dnevnega reda radi poviška mesečnih prispevkov upoštevajoč uvedbo obveznega strokovnega lista se je vršila daljša debata. Ker pa ni prišlo do sporazuma, ostane vse pri starem, torej vpisnina 4 K in mesečni prispevki po 3 K. Posmrtnice se določijo za tekoče leto za člana z 300 K in za ženo tudi 300 K. Predlog tovariša Pečjaka na ustanovitev lastne bolniške blagajne ni prišel do sklepa, ker so poročali tov. Zorko, Hibšer in Tumpelj, da ustanavlja Osrednja zveza vseh javnih nameščencev bolniško blagajno za vse svoje člane. Tovariša cestarja Rupnik in Deršek opisujeta bedno stanje cestarjev, ki z odmerjenimi dnevnicami po 28 K ne morejo živeti, in prosita društvo, da naj

se deluje na to, da bodo nameščeni definitivno. Ker ni bilo stavljenih nadaljnjih predlogov, se zahvali predsednik zborovalcem za obilno udeležbo in zaključil zbrovanje ob pol 18.

Čiščenje. Ministrska naredba o reviziji uradniških imenovanj se baje nanaša le na Srbijo in Vojvodino, ne pa na Hrvatsko in Slovenijo. Vzlic temu se je SJN v Zagrebu ponudil hrvatski vladi, da ji pomaga pri čiščenju na Hrvatskem.

Nedeljski počitek. SJN zahteva nedeljski počitek za javne nameščence vseh kategorij.

Položaj omoženih državnih uradnic. § 19. najnovejše »Uredbe o draginskih dodatkih držav. uradnicam« jemlje uradnicam ženam drž. uradnikov polovico dnevnice. Torej mesto 16 dinarov dobivajo le po 8 din.

Popravek. V 1. članku »Država po svetovni vojni« je čitati pravilno: občina je najnižji pojav (namesto najvišji)!

LISTNICA UPRAVNIŠTVA.

Cankova. Dne 7. marca 1921 je vplačal nekdo na položnico 18 K zapisavši na isto mesto svojega naš naslov. Prosimo plačnika, da nam javi svoj naslov, ker imamo v Cankovi več naročnikov in ne moremo vposlane vsote vknjižiti.

Uprava.

Za tiskovni sklad »Našega Glasu« so darovali:

Q. Golouh, Peter, preglednik fin. kontrole v Vainici pri Črnomlju 10 K; oddetek finančne kontrole v Sladki gori 14 K; oddetek finančne kontrole v Čerzaku 15 K; g. Josip Jurčič, rudar, uradnik v Ljubljani 20 K; oddetek finanč. kontrole v Železnikih 22 K; oddetek finanč. kontrole v Budincah, Prekmurje 122 K; oddetek finanč. kontrole v Strojni pri Prevaljah 127 K; g. Josip Jaklič Josip, rev. upravnik v Borovnici 15 K; g. Belgišemin Milan, carinik v Borovnici 10 kron; gospod Alamič Nikola, carinik v Borovnici 10 K; gospod Kralj Fran, preglednik finančne

kontrole v Borovnici nabral pri oddelku finanč. kontrole v Borovnici 348 K; oddetek finanč. kontrole v Gor. Radgoni 245 K; g. dr. Kreč, odvetnik v Ljubljani 100 K, plačano po g. Ivani Igljč iz Ljubljane v kazenski zadevi g. Rud. pl. Schildenfeld proti njej radi žaljenja časti. — Vsem darovalcem kakor tudi nabiralcem naša iskrena zahvala. Uprava.

Redni občni zbor

»Samopomoči« gosp. zadruga javnih nameščencev in upokojencev v Kamniku, r. z. z o. z. se vrši v nedeljo, 13. marca 1921 ob 1/2 10. uri dopoldne v prostorih deške ljudske šole v Kamniku z nastopnim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobritev letnega računa in bilanca za leto 1920.
4. Sprememba § 17. združnih pravil.
5. Določitev nagrad.
6. Volitev predsednika in dveh članov načelstva.
7. Volitev nadzorstva.
8. Volitev 3 zaupnikov.
9. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, se vrši pol ure nato občni zbor z istim dnevnim redom, ki bo sklepčen ob vsaki udeležbi, ne glede na število navzočih članov.

Predsednik načelstva:

Josip Janša I. r.

Redni občni zbor

»Samopomoči«, gospodarske zadruga javnih nameščencev in vpokojencev v Novem mestu r. z. z o. z. se bo vršil v nedeljo, dne 13. marca 1921 ob 14. uri popoldne v porotni dvorani okrožnega sodišča z nastopnim dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika I. občnega zbora.

2. Poročilo funkcionarjev načelstva in nadzorstva

- a) blagajnikovo poročilo;
- b) tajnikovo poročilo;
- c) gospodarjevo poročilo.

3. Poročilo o izvršeni reviziji za prvo poslovno leto.

4. Odobrenje računskega zaključka za prvo poslovno leto.

5. Sklepanje o absolutoriju.
6. Določitev nagrad za načelstvo.
7. Razdelitev dobička.
8. Volitev načelstva.
9. Volitev nadzorstva.
10. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, se bo vršil pol ure nato občni zbor z istim dnevnim redom, ki bo sklepčen ob vsaki udeležbi ne glede na število navzočih članov.

Bilanca za prvo poslovno leto je v združni prodajalni vsakemu združniku na vpogled.

Načelstvo.

Redni občni zbor

»Samopomoči«, gospodarske zadruga javnih nameščencev in vpokojencev v Radovljici r. z. z o. z. se vrši dne 19. marca t. l. ob 14. uri v gostilni pri Kunstelju z nastopnim dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika I. zbora.
2. Poročilo načelstva.
3. Poročilo nadzorstva.
4. Odobrenje računskega zaključka 1919./20.
5. Volitev načelstva.
6. Volitev nadzorstva.
7. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, se vrši pol ure nato občni zbor z istim dnevnim redom, ki bo sklepčen ob vsaki udeležbi ne glede na število navzočih članov.

Predsednik načelstva:

Franc Čebulj I. r.

Kavarna „Central“

19-3

se priporoča za mnogo-brojen obisk. Pristna kava, cena in solidna postrežba.

Stefan Miholič, kavarnar.
Ljubljana - - Sv. Petra nasip.

A. Mihelič, Ljubljana

Šelenburgova ulica 1.

15-3

Trgovina s ščetinastimi izdelki. Galanterija in parfumerija. Edina zaloga jugoslovanskih

K V A R T

k a k o r

t a r o k,

marijaš, whist, primorka.

Drogerija // I. C. Kotar, // Wolfsova ul. 3. // Fotomanufaktura

3-6

Priporoča se tvrdka 4-6

Jos. Peteline

trgovina z galanterijskim in modnim blagom, zaloga šivalnih strojev in njih posameznih delov.

Ljubljana, Sv. Petra n. 7.

Modni salon Stuchly - Maške LJUBLJANA,

Zidovska ul. 3,

Dvorski trg 1.

Priporočamo veliko izbiro najnovejših svilenih klobukov, čepic in slamnikov za dame in deklice.

Popravila točno in ceno.

Žalni klobuki vedno v zalogi.

Vzajemna posojilnica

r. z. z o. j. v Ljubljani.

Izjava za javne uslužbenke transakcije dolgov v Avstriji. — V letu 1920 je bilo uradništvu v korist že izvedenih 80 transakcij.

Za izvedbo transakcije je sedaj najugodnejša prilika, ker je kurz avstr. krone zelo nizek. Vsakdo lahko zniža svoj dolg na 2 tretjini in še več. Transakcijo izvede zadruga sama proti povrnitvi naraslih stroškov.

Zadruga dovoljuje javnim uslužbencem posojila na osebni kredit: proti poročstvu, zaznambi na službene prejemke in zastavi življ. polic na daljšo dobo in proti malim mesečnim odplačilom; obresti 6%.

Hranilne vloge se obrestujejo po 4%.

Prošnje se rešujejo zelo hitro. Zahtevajte prospekt!

Naročajte in širite „Naš Glas!“